

Vyřizuje/tel.:

Č. j.:

MHMP 401245/2020

Sp. zn.:

S-MHMP 172924/2020

Počet listů: 5

Datum:

05.03.2020

ROZHODNUTÍ

Magistrát hlavního města Prahy, odbor živnostenský a občanskosprávní (dále jen „odvolací správní orgán“), jako správní orgán věcně příslušný podle ustanovení 89 odst. 1 a ustanovení § 178 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), ve spojení s ustanovením § 81 odst. 3 písm. a) zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů, přezkoumal ve smyslu ustanovení § 98 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZOP“), a na základě odvolání [redacted] nar. [redacted] trvale hlášené na adrese [redacted] nar. [redacted] trvale hlášené na adrese [redacted] a [redacted] nar. [redacted] trvale hlášeného [redacted] zastoupených na základě plné moci [redacted]

[redacted] advokátkou se sídlem AK Liberec XIV, Vrchlického 802/46, rozhodnutí Úřadu městské části Praha 3, odboru občansko správního (dále jen „správní orgán prvního stupně“), sp. zn.: S UMCP3 047616/2019, zn.: 2019/0049, 0050, 0051/Su, č. j.: UMCP3 006437/2020, ze dne 13. 1. 2020, v jejich přestupkových věcech, a rozhodl takto:

Podle ustanovení § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu se napadené rozhodnutí zrušuje a věc se vrací správnímu orgánu, který rozhodnutí vydal.

Odůvodnění

Napadeným rozhodnutím byli:

- 1) [redacted] (dále jen „obv. [redacted]“);
- 2) [redacted] (dále jen „obv. [redacted]“);

3) [redacted] (dále jen „obv. [redacted]“)

uznání vinnými ze spáchání přestupku proti veřejnému pořádku podle ustanovení § 5 odst. 1 písm. a) zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, ve znění zákona č. 178/2018 Sb. (dále jen „ZNP“), kterého se měli dopustit úmyslným neuposlechnutím výzvy úřední osoby při výkonu její pravomoci, a to tak, že dne 10. 1. 2019 od 11.30 hodin do 17. 1. 2019 do cca 15.55 hodin neměli uposlechnout opakovaných výzev k opuštění budovy známé jako Klínka na adrese v Praze 3, Jeseniova 60, které prostřednictvím megafonu ukládal při úkolu vyklizení nemovitosti ve dnech 10. 1. 2019 a 11. 1. 2019 soudní exekutor [redacted] Exekutorský úřad Praha 1 se sídlem Praha 2, Karlovo náměstí 17, pověřený opatřením Obvodního soudu pro Prahu 3 ze dne 12. 12. 2017, č. j.: 36 EXE 3662/2017-30, vedením exekuce podle vykonatelného rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 3 ze dne 11. 1. 2017, č. j.: 12 C 70/2016-360 a podle vykonatelného rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 5. 9. 2017, č. j.: 35 Co 227/2017-392, když i přes výzvy k opuštění budovy setrvali v prostorách střechy domu.

Za výše uvedený přestupek byl obv. [redacted] uložen podle ustanovení § 35 písm. b), § 46 ZOP a ustanovení § 5 odst. 3 písm. b) ZNP správní trest pokuty ve výši 1.000,- Kč, splatné do 30 dnů ode dne nabytí právní moci napadeného rozhodnutí.

Za výše uvedený přestupek byl [redacted] uložen podle ustanovení § 35 písm. b), § 46 ZOP a ustanovení § 5 odst. 3 písm. b) ZNP správní trest pokuty ve výši 1.000,- Kč, splatné do 30 dnů ode dne nabytí právní moci napadeného rozhodnutí.

Za výše uvedený přestupek byl obv. [redacted] uložen podle ustanovení § 35 písm. b), § 46 ZOP a ustanovení § 5 odst. 3 písm. b) ZNP správní trest pokuty ve výši 4.000,- Kč, splatné do 30 dnů ode dne nabytí právní moci napadeného rozhodnutí.

Podle ustanovení § 95 odst. 1 ZOP a ustanovení § 79 odst. 5 správního řádu, které provádí ustanovení § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění vyhlášky č. 112/2017 Sb., byla každému z obviněných uložena povinnost nahradit náklady řízení v paušální částce 1.000,- Kč, splatné rovněž do 30 dnů ode dne nabytí právní moci napadeného rozhodnutí.

Proti rozhodnutí podjali výše jmenovaní obvinění prostřednictvím jejich zmocněnkyně [redacted] v zákonné lhůtě odvolání, v rámci kterého nejprve popisují postup správního orgánu prvního stupně v předmetné věci, přičemž s tímto postupem vyjadřují svůj nesouhlas. Zejména pak namítají, že správní orgán prvního stupně v rámci nového projednání věci neodstranil pochybnosti v případě ztotožnění osob, které podle odvolatelů zůstává toliko v rovině tvrzení orgánu Policie ČR. Odvolatelé dále namítají, že jim nebyla prokázána vina, přičemž poukazují na skutečnost, že obviněný není povinen v řízení prokazovat svoji nevinu. Odvolatelé rovněž zpochybňují skutečnost, že by se měli dopustit projednávaného přestupku, a to s ohledem na pravomoc soudního exekutora v rámci výzvy k opuštění budovy, přičemž k tomu se správní orgán prvního stupně neměl v odůvodnění napadeného rozhodnutí nijak vyjádřit. Odvolatelé k tomu dále uvádějí, že výzva k opuštění budovy měla být učiněna na základě zákona a zákonem dané pravomoci, jinak se v uvedeném případě nemá jednat o výzvu učenou ve smyslu ustanovení § 5 odst. 1 písm. a) ZNP. Ze spisového materiálu ani z napadeného rozhodnutí pak nemá být zřejmé, že by osoby, setrávající na střeše domu, se zde nacházely na základě práva povinné, přičemž tato osoba měla exekutorovi sdělit, že ve vyklizovaném objektu se mají nacházet lidé, za které neodpovídá. Odvolatelé pak zniňují, že setrvání osob na střeše vyklizovaného domu mělo mít jen symbolický charakter, což odvolací správní orgán v rámci svého rozhodnutí odmítl. Odvolatelé závěrem navrhuji, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno a řízení vedené vůči obviněným bylo zastaveno.

Odvolací správní orgán přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které mu předcházelo, s právními předpisy, a dospěl k následujícím zjištěním a závěrům:

O předmetném přestupku bylo již jednou meritorně rozhodnuto, přičemž na základě společného odvolání obviněných bylo uvedené rozhodnutí odvolacím správním orgánem zrušeno a věc byla vrácena správnímu orgánu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí.

Odvolací správní orgán v předchozím rozhodnutí zejména poukázal na skutečnost, že k prokázání stavu věci, o němž nevznikají důvodné pochybnosti, je nutné, aby správní orgán prvního stupně vyzval Policii ČR k součinnosti, která povede ke ztotožnění osob, jež se nacházely na střeše vyklízovaného domu, k čemuž doporučil využití veřejné zdroje, sociální sítě za podpory provedených důkazů ve formě videonahrávek, které jsou součástí spisového materiálu.

Odvolací správní orgán pak neshledal pochybnosti v závěru, že se obvinění nacházeli v nemovitosti bez právního důvodu, přičemž je pro naplnění skutkové podstaty přestupku proti veřejnému pořádku neuposlechnutím výzvy úřední osoby při výkonu její pravomoci zcela irelevantní, zda se v nemovitosti nacházeli na základě práva povinné či nikoliv. Odvolací správní orgán se dále vyjádřil k odvolací námitce, spočívající v tom, že se správní orgán prvního stupně neměl vypořádat s materiálním znakem přestupku. V uvedeném případě bylo odkázáno na velmi pečlivé a podrobné odůvodnění napadeného rozhodnutí. K ostatním námitkám odvolatelů se odvolací správní orgán již blíže nevyjádřil, neboť tyto by stejně nevedly k jinému rozhodnutí a bylo rozhodnuto ve prospěch odvolatelů.

Správní orgán prvního stupně v rámci nového projednání věci požádal Policii ČR, Obvodní ředitelství policie Praha III, Místní oddělení Jarov, o součinnost, kdy s ohledem na pokyn odvolacího správního orgánu požádal o sdělení, jakým konkrétním způsobem orgán policie ztotožnil osoby podezřelé ze spáchání přestupku – k tomu požádal doložit důkazní prostředky, kterými orgán policie disponuje.

Z písemné odpovědi policejního orgánu je mimo jiné zřejmé, že fotografie z databáze CRO jednotlivých obviněných byly porovnány s fotografiemi, resp. výřezy z těchto fotografií, které byly v době vyklízování předmetné nemovitosti zveřejněny v různých denících, např. v Pražském deníku.cz, v Lidovkách apod. Policejní orgán k tomuto srovnání pak doslovně uvedl: „Na základě osobní znalosti zdejší součásti PČR, KŘP hl. m. Praha, SKPV – 9.00K byly natipovány porovnávací fotografie s databází CRO ve shora uvedených osobách ztotožnění“, přičemž poté následují jména, příjmení a data narození jednotlivých obviněných.

Správní orgán prvního stupně následně obviněné vyrozuměl o možnosti se vyjádřit k podkladům rozhodnutí, jejichž výčet uvedl rovněž do tohoto vyrozumění, k čemuž jim stanovil i přiměřenou lhůtu.

Ve spisovém materiálu je dále založena plná moc k zastupování obviněných zmocněnkyní [redacted] a úřední záznam o nahlédnutí do spisu, ze kterého je zřejmé, že do spisu nahlížela uvedená zmocněnkyně, jež si učinila vybrané kopie spisu na vlastní zařízení a převzala též DVD s nahrávkami, označenými jako „Exekutor přišel vyklídit Autonomní centrum Klinika“ a „Sledovali jsme živě: Druhý den protestů proti vyklizení autonomního sociálního centra Klinika“.

Obvinění se následně, a to prostřednictvím své zmocněnkyně, vyjádřili k podkladům rozhodnutí, v rámci kterého konstatovali, že ve věci nebyly shromážděny podklady, na základě kterých by bylo možné vyslovit závěr o jejich vině. Podle obviněných tak správní orgán prvního stupně nedostal požadavku odvolacího správního orgánu, který vyplýval z odůvodnění jeho rozhodnutí, neboť Policie ČR správnímu orgánu prvního stupně neposkytla součinnost v tom směru, že by dostatečně objasnila postup údajného ztotožnění osob, jež se dle jejich závěrů měly nacházet na střeše vyklízované nemovitosti, a který by nevzbuzoval pochybnosti, přičemž k tomu neposkytla správnímu orgánu prvního stupně dostatečné důkazy. V dalším se obvinění odkazují na obsah podané odvolání s tím, že navrhuji, aby správní orgán prvního stupně řízení o přestupku ve vztahu ke všem obviněným zastavil.

Na základě výše popsaného vydal správní orgán prvního stupně dne 13. 1. 2020 rozhodnutí ve věci samé, jak popsáno výše.

K odvolací námitce, že správní orgán prvního stupně v rámci nového projednání věci neodstranil pochybnosti v případě ztotožnění osob, které podle odvolatelů zůstává toliko v rovině tvrzení orgánu Policie ČR, odvolací správní orgán konstatuje, že správní orgán prvního stupně sice v souladu s jeho právním názorem, vyjádřeným v odůvodnění rozhodnutí ze dne 16. 9. 2019, požádal policejní orgán o součinnost v osvětlení otázky ztotožnění obviněných,

ale po obdržení těchto důkazů je v řízení řádně neprovedl. Zde je na místě uvést, že i když správní orgán není povinen nařídit ústní jednání (vyjma případu, kdy o to požádá sám obviněný – viz ustanovení § 80 odst. 2 ZOP), v uvedeném případě bylo jeho nařízení nezbytné pro zjištění stavu věci.

Důkazy, které doložil policejní orgán, totiž podle odvolacího správního orgánu nejsou samy o sobě dostatečné ke zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.

Správní orgán prvního stupně měl tak nařídit ústní jednání, k němuž by předvolal všechny obviněné a dále případně svědka či svědky ze strany policejního orgánu, v rámci kterého by bylo provedeno ztotožnění obviněných na doložených fotografiích, čímž by došlo k vyloučení pochybnosti o tom, že osoby, nacházející se na fotografiích, jsou skutečně obviněni v předmětné věci.

Fotografie z veřejných zdrojů by měl správní orgán prvního stupně taktéž řádně zachytit a provést, tedy především zaznamenat otisk obrazovky s údaji o webové adrese a době, kdy tento náhled byl proveden a označen zdroj identifikace případných pachatelů.

K odvolací námitce, v rámci které odvolatelé zpochybňují skutečnost, že by se měli dopustit projednávaného přestupku, a to s ohledem na pravomoc soudního exekutora v rámci výzvy k opuštění budovy, přičemž k tomu se správní orgán prvního stupně neměl v odůvodnění napadeného rozhodnutí nijak vyjádřit, k čemuž je ze strany odvolatelů k tomu dále uváděno, že výzva k opuštění budovy měla být učiněna na základě zákona a zákonem dané pravomoci, jinak se v uvedeném případě nemá jednat o výzvu učiněnou ve smyslu ustanovení § 5 odst. 1 písm. a) ZNP, přičemž ze spisového materiálu ani z napadeného rozhodnutí pak nemá být zřejmé, že by osoby, setrvávající na střeše domu, se zde nacházely na základě práva povinné, se odvolací správní orgán již vyjádřil v odůvodnění rozhodnutí ze dne 16. 9. 2019, v rámci kterého uvedl, že zůstává zcela bez pochybnosti, že exekutor na místě, kde mělo k přestupkovému jednání dojít, vykonával svou pravomoc, kdy v rámci této realizoval provedení vykonatelného rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 3 ze dne 11. 1. 2017, č. j. 36 EXE 3662/2017-30 a vykonatelného rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 5. 9. 2017, č. j. 35 Co 227/2017 - 392 a to na základě opatření Obvodního soudu pro Prahu 3 ze dne 12. 12. 2017, shodně tak jako je z obsahu spisového materiálu, konkrétně z provedených listinných důkazů, zřejmé, že se obvinění nacházeli v nemovitosti bez právního důvodu, protože je pro naplnění skutkové podstaty přestupku proti veřejnému pořádku neúspěšným výzvou úřední osoby při výkonu její pravomoci, zcela irelevantní, zda se v nemovitosti nacházeli na základě práva povinné či nikoliv.

V případě námítky, že setrvání osob na střeše vyklizovaného domu mělo mít jen symbolický charakter, kterou měl odvolací správní orgán v rámci svého předchozího rozhodnutí odmítnout, odvolací správní orgán konstatuje, že se k této námitce v předchozím rozhodnutí vůbec nevyjadřoval, resp. uvedl, že považuje za nadbytečné se blíže vypořádávat s dalšími námitkami odvolatelů, do kterých tato námitka spadá, neboť tyto nemohou vést k jinému rozhodnutí a dále že bylo rozhodnuto v prospěch odvolatelů.

Vzhledem k výše uvedenému je tak odvolací správní orgán nucen konstatovat, že rozhodnutí v rozporu s ustanovením § 3 správního řádu nevychází ze zjištěného stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a proto odvoláním napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil správnímu orgánu, který napadené rozhodnutí vydal, k novému projednání a rozhodnutí.

Správní orgán prvního stupně je v souladu s ustanovením § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu vázán právním názorem odvolacího správního orgánu, uvedeným v odůvodnění tohoto rozhodnutí, a proto bude povinen v rámci nového projednání věci řádně provést důkazy, které mu předložil policejní orgán, a to způsobem výše uvedeným.

Z výše uvedených důvodů odvolací správní orgán rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí se ve smyslu ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu nelze dále odvolat.

podepsáno elektronicky